

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 27-4-2014

Chúa nhật 2 Phục Sinh

Năm A

Hãy nhìn xem

LỜI CHÚA: Ga 20, 19-31

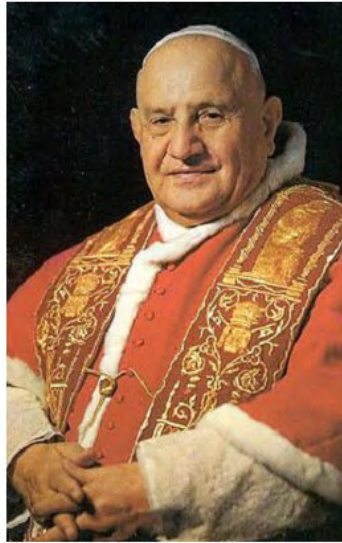
Chiều ngày thứ nhất trong tuần, nơi các môn đệ ở, các cửa đều đóng kín, vì các ông sợ người Do Thái. Đức Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: “Chúc anh em được bình an!” Nói xong, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa.

Người lại nói với các ông: “Bình an cho anh em! như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em.” Nói xong, Người thổi hơi vào các ông và bảo: “Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần. Anh em tha tội cho ai, thì người ấy được tha; anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ.”

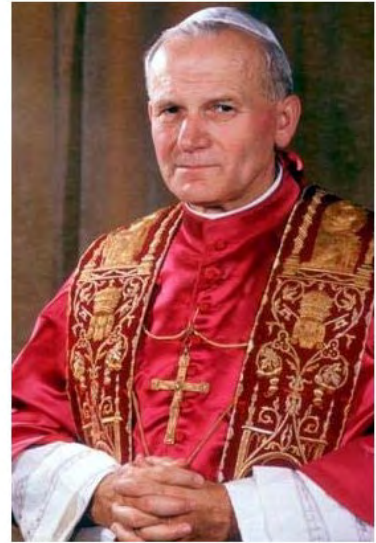
Một người trong Nhóm Mười Hai, tên là Tôma, cũng gọi là Didymô, không ở với các ông khi Đức Giêsu đến. Các môn đệ khác nói với ông: “Chúng tôi đã được thấy Chúa!” Ông Tôma đáp: “Nếu tôi không thấy dấu đinh ở tay Người, nếu tôi không xỏ ngón tay vào lỗ đinh và không đặt bàn tay vào cạnh sườn Người, tôi chẳng có tin.”

Tám ngày sau, các môn đệ Đức Giêsu lại có mặt trong nhà, có cả ông Tôma ở đó với các ông. Các cửa đều đóng kín. Đức Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: “Chúc anh em được bình an.” Rồi Người bảo Tôma: “Đặt ngón tay vào đây, và hãy nhìn xem tay Thầy. Đưa tay ra mà đặt vào cạnh sườn Thầy. Đừng cứng lòng nữa, nhưng hãy tin.” Ông Tôma

(xem tiếp trang 2)

**Thánh Giáo hoàng
Gioan XXIII**

**Thánh Giáo hoàng
Gioan Phaolô II**

**Hân hoan hiệp thông với Giáo hội hoàn vũ
trong lễ tuyên thánh cho hai vị giáo hoàng,
Chúa nhật 27-04-2014, lễ kính Lòng Chúa thương xót**

**Khai mạc Hội nghị Thường niên kỳ I-2014
Hội đồng Giám mục Việt Nam (21-25/4/2014)**

WHĐ (22.04.2014) – Ngày thứ Hai trong tuần Bát nhật Phục sinh, 21-04-2014, vào lúc 20g15 tại Nhà nguyện Trung tâm Mục vụ Tổng giáo phận Tp. HCM, Hội nghị thường niên Hội đồng Giám mục Việt Nam (HDGMVN) kỳ I năm 2014 đã khai mạc với giờ Châu Thánh Thể và kinh tối trong bầu khí ấm cúng, trang trọng và sốt sắng.

Phaolô Bùi Văn Đọc, Tổng giám mục Tổng giáo phận Tp. HCM, Chủ tịch HDGMVN ngỏ lời chào mừng và khai mạc Hội nghị:

“Hội nghị kỳ I năm nay diễn ra trong không khí hân hoan của Đại lễ Phục Sinh và hướng tới lễ tuyên thánh vào Chúa nhật tới, Chúa nhật kính Lòng Chúa Thương Xót, cho hai đấng thánh giáo hoàng là Đức Gioan XXIII và Đức Gioan-Phaolô II. Như xưa Chúa Phục Sinh hiện ra và ban Thánh Thần và trao sứ vụ cho các Tông đồ, cộng đoàn các giám mục chúng ta đây cũng khẩn nài Chúa Thánh Thần ngự đến, đặc biệt trong những ngày Hội nghị này. Với Đức thánh giáo hoàng Gioan XXIII, Đấng đã có sáng kiến tổ chức và khai mạc Công đồng Vatican II (1962-1965)

Chúa Thánh Thần thổi luồng gió mới canh tân Hội Thánh, và với Đức thánh giáo hoàng Gioan-Phaolô II,

(xem tiếp trang 3)

Sau đó, các Đức cha bắt đầu phiên họp khai mạc tại Phòng hội Phaolô Nguyễn Văn Bình, với sự hiện diện khá đông đủ của các Đức giám mục giáo phận. Đức Tổng giám mục

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

thưa Người: “Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con!” Đức Giêsu bảo: “Vì đã thấy Thầy, nên anh tin. Phúc thay những người không thấy mà tin!”

Đức Giêsu đã làm nhiều dấu lạ khác nữa trước mặt các môn đệ; nhưng những dấu lạ đó không được ghi chép trong sách này. Còn những điều đã được chép ở đây là để anh em tin rằng Đức Giêsu là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa, và để anh em tin mà được sự sống nhờ danh Người.

SUY NIỆM

Thân xác chúng ta thường mang những vết sẹo, hậu quả của những lần bị trầy trụa, té ngã. Có những vết sẹo gọi lại cả một vùng kỷ niệm. Dù vui hay buồn thì cũng là chuyện đã qua. Vết sẹo làm ta kém đẹp, nhưng không làm đau như xưa. Khi Đức Giêsu phục sinh hiện ra thăm các môn đệ, Ngài giúp họ nhận ra Ngài nhờ những vết sẹo. Ngài cho họ xem những vết sẹo ở tay và cạnh sườn. Những vết sẹo nói lên một điều quan trọng: Thầy chính là Đấng đã bị đóng đinh và đâm thấu; Thầy đã chết nhưng Thầy đã thắng được cái chết.

Chúng ta ngỡ ngàng khi thấy Chúa phục sinh có sẹo, dù điều đó chẳng đẹp gì. Ngài không ngượng mà cho các môn đệ xem. Những cái sẹo sẽ ở mãi với Ngài trên thiên quốc. Chúng gọi lên những kỷ niệm buồn phiền, thất bại, đớn đau. Nhưng nếu không có chúng thì cũng chẳng có phục sinh. Chẳng cần phải xóa đi khỏi ký ức cuộc khổ nạn kinh hoàng và cái chết nhục nhã. Chúng ta cũng lên thiên đàng với các vết sẹo của mình. Sống ở đời sao tránh khỏi những dập gầy, thương tích. Nếu chúng ta đón nhận mọi sự với tình yêu thì mọi sự sẽ trở nên nhịp cầu cứu độ. Tin Mừng phục sinh là Tin Mừng về các vết thương đã lành. Có những vết thương tưởng chẳng thể nào thành sẹo. Chúng ta có dám cho người khác thấy sẹo của mình không?

Cuộc khổ nạn của Thầy đã làm các môn đệ bị thương. Các vết sẹo của Thầy sẽ chữa lành những vết thương đó. Hẳn Tôma đã nhìn thật lâu những

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô cử hành Thánh lễ Tiệc ly tại một trung tâm chăm sóc người già và khuyết tật

WHĐ (18.04.2014) – Năm nay, một lần nữa, Đức Thánh Cha Phanxicô quyết định không cử hành Thánh lễ Tiệc ly trong khung cảnh uy nghi của Vương cung thánh đường Thánh Gioan Latêranô, nhưng đã chọn một nơi khiêm tốn, kê bên những khổ đau của con người. Năm ngoái, khi vừa được bầu làm giáo hoàng, ngài đã gây bất ngờ khi cử hành Thánh lễ Tiệc ly tại Trung tâm giam giữ trẻ vị thành niên Casal del Marmo ở ngoại ô phía bắc Roma và rửa chân cho các tù nhân trẻ tại đây, cả nam và nữ.

Ngày thứ Năm Tuần Thánh lần thứ hai trong tư cách giáo hoàng, Đức Thánh Cha Phanxicô đã chọn cử hành Thánh lễ Tiệc ly tại một trung tâm chăm sóc người già và khuyết tật ở Roma: Trung tâm “Mẹ Maria Chúa Quan Phòng”, do tổ chức Don Carlo Gnocchi điều hành. Đây là nơi đón tiếp những người cao tuổi và nghèo, thuộc về một trong nhiều vùng ngoại vi của xã hội hiện đại, một xã

hội coi trọng năng suất và hình thức bên ngoài, đồng thời loại bỏ người già và người khuyết tật, vì những người này thường bị coi là gánh nặng cho người thân của họ và cho những người nộp thuế. Nhiều lần Đức Thánh Cha đã đề cao sự giàu có của người cao niên, vốn bị đánh giá thấp trong nền văn hóa loại bỏ của xã hội hiện nay.

Trong bài giảng Thánh lễ, Đức Thánh Cha nhấn mạnh rằng “đi sản mà Chúa Giêsu lại cho chúng ta là: hãy là người tôi tớ phục vụ nhau. Bây giờ tôi sẽ thực hiện cử chỉ này,

(xem tiếp trang 3)

Trẻ em và người già gửi thư cho Đức Thánh Cha

WHĐ (17.04.2014) – Cuối buổi tiếp kiến chung hôm thứ Tư 16-04-2014 tại quảng trường Thánh Phêrô, Đức Thánh Cha Phanxicô đã nhận hàng trăm lá thư của những người già và trẻ em mồ côi từ năm châu lục. Những lá thư này được các sinh viên từ khắp nơi trên thế giới trao tận tay Đức Thánh Cha.

Các sinh viên này, khoảng 3.000 người, đang dự Hội nghị Quốc tế “UNIV 2014 – Đại học 2014” lần thứ 47 do Giáo hạt tông nhân *Opus Dei* tổ chức, đã tham dự buổi tiếp kiến chung thứ Tư hàng tuần của Đức Thánh Cha. Đức Thánh Cha đã chào các bạn trẻ này bằng tiếng Ý, sau đó một nhóm bạn trẻ đại diện đã gặp Đức Thánh Cha và trao cho ngài những lá thư, nhiều nhất là các thư từ Ấn Độ, Hoa Kỳ, Australia, Canada, Kenya và Trung Quốc.

Trong số những người viết thư gửi Đức Thánh Cha cũng có những người già và người khuyết tật của “Nhà Đức Mẹ Sầu Bi” tại Jerusalem; họ viết bằng tiếng Pháp và tiếng Ả Rập, bày tỏ niềm vui về chuyến viếng thăm sắp tới của Đức Thánh Cha đến Thánh Địa (24 đến 26-05-2014).

Có nhiều bức thư xin Đức Thánh Cha cầu nguyện cho hoà bình và hiệp nhất

trên thế giới. Một bà cụ 87 tuổi ký tên Adelina, ở nhà dưỡng lão “El Parador” tại Cuenca, Tây Ban Nha, cảm ơn Đức Thánh Cha vì ngài “luôn tỏ ra gần gũi những người già”.

Khoảng bốn mươi lá thư được gửi từ một trại trẻ mồ côi ở Colombia. Cậu bé Daniel Caro đề thư “kính gửi bố Phanxicô”; cô bé Valentina Carillo kết thúc: “với trọn cả con tim và tình cảm từ Colombia”; còn Pedro José lại viết: “Kính gửi ông Giáo hoàng, con muốn mời ông đến thăm Colombia”.

Khi trở về đất nước mình, các bạn trẻ sinh viên sẽ trao lại các cỗ tràng hạt được Đức Thánh Cha gửi tặng những người viết thư.

Đây là sáng kiến nhằm hưởng ứng lời Thánh Josemaria Escrivá – người sáng lập *Opus Dei* – kêu gọi các bạn trẻ đến thăm viếng những người nghèo túng, để gìn giữ “một con tim công lý và bác ái”.

UNIV là cuộc gặp gỡ của sinh viên các trường đại học diễn ra hàng năm tại Roma trong Tuần Thánh, từ năm 1968. UNIV nhằm “đào sâu một số đề tài cụ thể trong môi trường đại học, đặc biệt chú trọng đến tinh thần phục vụ những người nghèo nhất”. ■

(Zenit)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

dấu đinh. Chính lúc đó ông khám phá thật sâu một Tình Yêu. Tình yêu hy sinh mạng sống và đủ mạnh để lấy lại. Tình yêu khiêm hạ cúi xuống để chinh phục ông. Ông đâu dám mong Thầy sẽ đích thân hiện đến để thỏa mãn những đòi hỏi quá quắt của mình. Lòng ông tràn ngập niềm cảm mến tri ân. Ông ra khỏi được sự cứng cổ, khép kín, tự cô lập, để bước vào thế giới của lòng tin. Tôma đã tin vượt quá điều ông thấy. Ông chỉ thấy và chạm đến các vết sẹo của Thầy, nhưng ông tin Thầy là Chúa, là Thiên Chúa của ông.

Tin bao giờ cũng đòi một bước nhảy vọt khỏi cái thấy. Chúng ta không được phúc thấy Chúa theo kiểu Tôma, nhưng chúng ta vẫn được thấy Chúa theo những kiểu khác. Cần tập thấy Chúa để rời tin. Có khi phải tập nhìn lại những vết sẹo của mình, của Hội Thánh, của cả thế giới, để rời tin rằng Chúa phục sinh vẫn đang có mặt giữa những trần trở và vấp vấp, thất bại và khổ đau. “Phúc cho những ai không thấy mà tin”, và phúc cho những ai biết thấy nên tin.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa,
xin cho con luôn vui tươi,
dù có phải lo âu và thống khổ,
xin cho con đừng bao giờ khép lại
với chính mình;
nhưng biết nghĩ đến những người
quanh con,
những người -cũng như con- đang
cần một người bạn.

Nếu như con nên yếu đuối,
thì xin cho con biết yêu thương và
sáng suốt hơn,
thông cảm và nhân từ hơn.

Nếu bàn tay con run rẩy,
thì xin giúp con luôn biết mở ra
và cho đi.
khi lâm tử,
xin cho con biết đón nhận khổ đau
và bệnh tật
như một lời kinh.

Ước chi con sẽ chết trong khiêm
hạ và tín thác,
như một lời xin vâng cuối cùng.
Và con sẽ về nhà Chúa,
để dự tiệc yêu thương muôn đời.
Amen. ■

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM
Hội nghị Thường niên kỳ I-2014 (21-25/4/2014)

Khai mạc Hội nghị Thường niên

con người năng động và hăng say thực hiện Công đồng, Hội Thánh ngày nay cũng ước mong được đổi mới với sáng kiến mới từ Chúa Thánh Thần để trở nên Mẫu nhiệm Hiệp Thông giữa lòng thế giới hôm nay, trong thời đại của Đức thánh cha Phanxicô, con người khiêm nhường và nghèo khó.

Con xin chào mừng quý Đức cha, cách đặc biệt Đức cha mới, giám mục phụ tá giáo phận Long Xuyên, và cầu nguyện cho cha giám quản Vĩnh Long, vì lý do sức khỏe không tham dự được. Cũng như kinh nghiệm lần đầu dự hội nghị Hội đồng Giám mục của con 15 năm trước, hôm nay con cũng cảm nhận các Đức cha trong Hội đồng Giám mục chúng ta rất thương yêu nhau và thiện chí dốc sức làm việc nhiều để xây dựng một Hội Thánh

Việt Nam Hiệp thông trong Yêu thương. Con xin tuyên bố khai mạc Hội nghị”.

Sau đó, Đức cha Tổng thư ký Cosma nêu lên chương trình nghị sự. Hội nghị lần này có ít chủ đề để bàn thảo. Tuy nhiên sẽ chú ý dành thời giờ nhiều hơn để bàn bạc về: tổ chức Học viện Thần học; Văn phòng Hội đồng Giám mục; việc xây dựng Vương cung thánh đường La Vang. Ngoài ra, vào cuối Hội nghị sẽ có các lễ tạ ơn của Đức Tổng giám mục Tổng giáo phận Tp. HCM, khánh thành Văn phòng Hội đồng Giám mục tại 72/12 Trần Quốc Toản Q.3, Tp. HCM, và Cung hiến Nhà thờ Chính tòa Phú Cường.

Phiên họp khai mạc kết thúc lúc 21g30. Hội nghị sẽ tiếp tục với phiên họp tiếp theo vào sáng thứ Ba. ■

Đức Thánh Cha Phanxicô cử hành Thánh lễ Tiệc Ly

nhưng tất cả chúng ta hãy nghĩ đến người khác: làm sao để phục vụ họ tốt hơn, đó là điều Chúa Giêsu muốn chúng ta thực hiện”. Đức Thánh Cha nói thêm: “Chúng ta vừa nghe trong bài đọc điều Chúa Giêsu đã làm trong bữa Tiệc Ly, cử chỉ ly biệt này là một lời di chúc. Thiên Chúa trở thành người tôi tớ. Lời di chúc đó là: “Anh em phải trở nên tôi tớ phục vụ lẫn nhau, phục vụ trong yêu thương”. Sau đó Đức Thánh Cha nói rằng “cử chỉ này càng mang ý nghĩa biểu tượng sâu sắc vì chỉ có người nô lệ, người tôi tớ mới làm công việc rửa chân, và Chúa Giêsu trong Bữa Tiệc Ly, khi lập bí tích Thánh Thể,

đã dùng cử chỉ rửa chân này để nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta phải là người tôi tớ phục vụ lẫn nhau”.

Sau đó Đức Thánh Cha đã rửa chân cho 12 bệnh nhân thuộc nhiều độ tuổi và sắc tộc khác nhau. Họ từ 16 đến 86 tuổi, có chín người Italia và ba người nước ngoài, trong đó có một người Hồi giáo. Với các khuyết tật của mình, họ là hiện thân của các hình thức yếu đuối mới hay cũ mà cộng đoàn Kitô hữu được mời gọi nhận ra đó là chính Chúa Kitô chịu đau khổ.

Không có ca đoàn nổi tiếng của nhà nguyện Sistine hát lễ, mà ca đoàn gồm chính các thành viên của trung tâm và các thiện nguyện viên đến đây sinh hoạt mỗi Chúa nhật. ■

(Theo Vatican Radio)

“Linh mục được xúc dầu là để xúc dầu cho Dân Chúa”

WHĐ (18.04.2014) – Sáng Thứ Năm Tuần Thánh 17-04-2014, lúc 9g30, Đức Thánh Cha Phanxicô đã chủ sự Thánh lễ làm phép Dầu thánh tại Đền thờ Thánh Phêrô. Đồng tế với Đức Thánh Cha có hơn 1.500 linh mục, giám mục và hồng y.

Chủ đề bài giảng của Đức Thánh Cha là niềm vui của ơn gọi linh mục. Đức Thánh Cha khẳng định rằng nếu một linh mục không cảm nhận được hạnh phúc trong ân sủng của Thiên Chúa, cuộc đời của linh mục ấy sẽ vô dụng.

Linh mục là người “được xúc dầu hân hoan để lại xúc dầu ấy cho những người khác”, vì thế niềm vui của linh mục “là một kho tàng vô giá, không chỉ cho các linh mục mà còn cho toàn thể dân Chúa”.

Nhấn mạnh đến niềm vui linh mục là niềm vui bắt nguồn từ tình yêu của Chúa Cha, Đức Thánh Cha nói rằng “Tôi không nghĩ mình quá lời khi nói rằng bản thân linh mục thực sự rất nhỏ bé: sự cao cả không gì sánh bằng của hồng ân được ban cho chúng ta để thi hành sứ vụ xếp chúng ta vào số những người nhỏ bé nhất trong loài người”.

“Linh mục là người nghèo nhất trong mọi người nếu Chúa Giêsu không làm cho linh mục được nên giàu có bằng cái nghèo của Người; là tội tở vô dụng nhất trong các tội tở nếu Chúa Giêsu không gọi linh mục là bạn của Người; là người điên rồ nhất trong mọi người nếu Chúa Giêsu không kiên nhẫn dạy bảo linh mục như đã dạy bảo Phêrô; là người yếu đuối nhất trong các Kitô hữu nếu Vị Mục tử tốt lành không củng cố linh mục ở giữa đoàn chiên”. Đức Thánh Cha nói tiếp: “Không ai ‘nhỏ bé’ hơn một linh mục bị bỏ mặc cho sức riêng mình”.

Đức Thánh Cha khuyên các linh mục hãy xin Mẹ Maria gìn giữ che chở và bắt chước Đức Mẹ trong Phúc Âm, hãy nói rằng “Tôi là một linh mục vì Chúa đã đoái nhìn phận hèn của tôi”. Ngài giải thích rằng “trong thân phận hèn kém ấy chúng ta có được niềm vui”.

Và Đức Thánh Cha kể ra ba khía cạnh của niềm vui này: *niềm vui được*

xúc dầu, niềm vui bất diệt và niềm vui được sai đi.

Về *niềm vui được xúc dầu*, Đức Thánh Cha nói rằng niềm vui này “thấm nhập tận trong cõi lòng chúng ta, uốn nắn và củng cố tâm hồn chúng ta bằng bí tích. Qua các dấu hiệu và hành động thực hiện trong nghi thức truyền chức, ân sủng đổ đầy tràn, dồi dào chan chứa và trọn vẹn nơi mỗi linh mục... Chúng ta được xúc dầu đến tận xương tủy... và niềm vui của chúng ta, dâng trào từ sâu thẳm bên trong, là âm vang của việc xúc dầu này”.

Về *niềm vui bất diệt*, Đức Thánh Cha giải thích rằng đó là niềm vui tròn đầy mà “không ai có thể lấy mất hay thêm vào”, và “là nguồn mạch của niềm vui không hề vơi cạn”. “Niềm vui ấy có thể ngủ yên, hoặc bị tội lỗi hay những khó khăn của cuộc sống bóp nghẹt, nhưng ở trong sâu thẳm niềm vui ấy vẫn nguyên vẹn, như than hồng ủ dưới lớp tro, lúc nào cũng có thể bùng lên”.

Về *niềm vui được sai đi*, Đức Thánh Cha nhấn mạnh rằng niềm vui ấy ở trong mối tương quan mật thiết với Dân thánh trung thành của Thiên Chúa, bởi vì đó là một niềm vui mang tính truyền giáo rất sâu đậm. Linh mục được xúc dầu là để xúc dầu cho Dân Chúa: rửa tội và thêm sức, chăm sóc và thánh hoá, chúc lành, an ủi và loan báo Tin Mừng.

Đức Thánh Cha cũng nói rằng niềm vui này “chỉ bật lên khi người mục

tử ở giữa đoàn chiên mình”, đó là một “niềm vui được bảo vệ, được chính đoàn chiên canh giữ... Ngay trong những khi u ám, khi mọi thứ xem ra tối tăm và cảm giác bị cô lập xâm chiếm chúng ta, những lúc bơ phờ và chán nản đôi khi xảy đến trong cuộc đời linh mục (tôi cũng đã có trải nghiệm ấy), cả trong những lúc như thế, dân Chúa sẽ ‘bảo vệ’ niềm vui ấy”.

Tiếp theo, Đức Thánh Cha nói đến ba người “chị em” của niềm vui đời linh mục, đó là *khó nghèo, trung thành và vâng phục* – sẽ “vây quanh, chăm sóc và bảo vệ” niềm vui của linh mục.

Sau khi quảng diễn ý tưởng ba người “chị em” này, Đức Thánh Cha cầu nguyện cho có nhiều người trẻ khám phá được nhiệt tình làm bùng lên niềm vui ấy trong tâm hồn ngay khi mạnh dạn và mau mắn đáp lại lời Chúa kêu gọi. Đức Thánh Cha cũng xin Chúa gìn giữ niềm vui trong ánh mắt của các linh mục mới được thụ phong để họ ra đi, tiêu hao chính mình giữa Dân Chúa; xin củng cố niềm vui của các linh mục đã

thi hành sứ vụ lâu năm, đặc biệt những linh mục cảm thấy gánh nặng của sứ vụ; và xin cho niềm vui nơi những linh mục đứng tuổi luôn giữ được nét sâu sắc và sự chín chắn khôn ngoan.

Kết thúc bài giảng, Đức Thánh Cha xin cho “niềm vui của các linh mục cao niên, dù khỏe mạnh hay đau yếu, được toả sáng; đó là niềm vui của Thánh giá, vì biết rằng chúng ta sở hữu một kho tàng bất diệt trong những bình sành dễ vỡ”. “Xin cho các ngài tìm thấy hạnh phúc dù ở bất cứ đâu; nếm trải hương vị của vĩnh cửu trong dòng thời gian chóng qua”. Và “chớ gì các ngài cảm nghiệm niềm vui chuyển giao ngọn đuốc, niềm vui nhìn thấy những thế hệ mới con cái thiêng liêng của mình, cũng như niềm vui đón nhận những lời hứa, với nụ cười nhẹ nhàng và niềm hy vọng không làm mình thất vọng”.

Tuần tin Hội đồng Giám mục Việt Nam tuyển chọn bài viết, tin tức từ hdgmvietnam.org, phát hành thứ Năm hàng tuần trên trang hdgmvietnam.org theo dạng pdf
